

til hvilken Indfrielsen kan finde Sted, naar man bestemmer sig for en saadan. Den nuværende Priis er, saavidt jeg veed, 2 pCt. under Pari, men jeg troer, at Prisen vil, ikke alene naar der bliver Tale om, at en Indfrielse ifølge Lov skal foregaae, men ogsaa naar et, ikke aldeles ubetydeligt Quantum af disse Obligationer bliver indkjøbt for privat Regning, meget nærne sig til Pari. Jeg gaaer saaledes ud fra den Forudsætning, at vi ved Indfrielsen af disse Obligationer maae indløse dem til Pari; thi den eneste Forskjel, der kunde tænkes at fremkomme, vilde være den, at der i Kongerigets særlige Klasse henlaae et større eller ringere Antal af Obligationer, henhørende til denne Gjæld, som var indkjøbt til en lavere Cours, men selv om det skulde være Tilfældet, kan det albrig være nogen Gjenstand af Betydning. Spørgsmaalet bliver altsaa, hvorledes Udgifterne ved Obligationernes Forandring til de Obligationer, Loven gaaer ud paa, plus de Bestyrelsesomkostninger, der efter al Billighed og Retfærdighed bør paa hvile Kongeriget for denne særlige Statsgjæld, vilde stille sig i Forhold til det Tab, som vil følge af at indfri Obligationerne til pari, medens de nu staae i en Cours, der er 2 pCt. under pari. Det er disse Sider af Sagen, som ligefrem lade sig reducere til en blot og bar Pengesag, men jeg har allerede haft Leilighed til at udtale, at det ikke alene eller nærmest var denne Side af Sagen, der har henledt min Opmærksomhed paa den. Mangfoldige Omstændigheder kunne indvirke paa finansielle Foranstaltninger; hvad der kan være tilraadeligt eller utilraadeligt idag, kan imorgen være utilraadeligt eller tilraadeligt, og vi have navnlig en speciel Grund til at være opmærksomme paa den Side af vore finansielle Forhold deri, at Jernbaneloven er bleven forelagt, hvorved Muligheden af at stifte en ny Statsgjæld er stillet i Udsigt. Det Forhold, som herved har vakt min Opmærksomhed, er dette; naar vi tænke os, at Kongeriget særligt skal stifte en ny Statsgjæld til et ikke ubetydeligt Beløb, jeg vil sige til et Beløb af 18 Millioner, saa troer jeg, det er et stort Spørgsmaal, om det ikke vilde være ønskeligt for Finantsbestyrelsen, forinden denne nye Gjæld stiftedes, at blive frigjort for saadanne

mindre Gjældsposter, der tidligere ere blevne stiftede, nærmest dog af tilfældige Markager, idet jeg troer, at de paagjældende Udgifter kunde have fundet Sted paa Tider, hvor man ikke vilde have stiftet nogen særlig Statsgjæld i denne Anledning. Jeg tør ikke ubetinget sige Ja eller Nei med Hensyn til Hensigtsmæssigheden af at indløse denne Statsgjæld, men jeg troer, at det fortjener alvorlig Overveielse fra Regjerings og den lovgivende Magts Side, om det ikke vilde være rigtigt at bemhndige Regjeringen til at indfri denne Statsgjæld, og derfor udvide den Bemhndigelse, som Udkastets § 7 indeholder; § 7 hjemler nemlig Regjeringen Ret til, selv om den ikke vil indkalde Obligationerne til Ombytning, dog at indkalde de Obligationer, der lyde paa mindre end 100 Rd., til Udbetaling, og det staaer nu for mig som et Spørgsmaal, der fortjener Overveielse, om ikke denne Bemhndigelse skulde udvides til at gjælde for hele Kongerigets særlige Statsgjæld. Mange af os ville kjende et lignende Forhold fra det private Liv; naar man i en Eiendom søfter at optage et Prioritetslaan, f. Ex. paa 18,000 Rd. — istedetfor Millioner sætter jeg alene Tusinder — saa kan det være meget generende, naar man har en første Prioritet paa 1300 Rd., og det kan være en meget rigtig finantiel Foranstaltning, først at see at indfri denne Prioritet, for derpaa at stifte den nye Prioritet, man ellers vilde have stiftet, maaskee med Tillæg af den gamle. — Jeg har anseet det for rigtigt i al Korthed at udtale min Anskuelse om dette Punkt, og da jeg foresætter, hvad jeg troer ligger i Sagens Natur, at der neppe vil blive nedsat noget Udvalg i denne Sag, skal jeg tilføie, at jeg til anden Behandling agter at stille et Endringsforslag i den Retning, jeg her har antydet.

L. C. Larsen: Jeg hører til dem, der ikke ere ganske tilfredse med, at det hidtilværende Noteringsystem for Fremtiden saa at sige ganske skal falde bort. Jeg indrømmer vel, at dette kan være til Lettelse for Finantsbestyrelsen og ligesledes for dem, der beskæftige sig med Obligationssalg; men jeg troer ganske vist, at Noteringen vil favnes af Mange, der nu have anbragt større eller mindre Formuer i kongelige Obli-